

[Landbrugsministeren.]

Denne Specialisering tror jeg har været af stor Værdi for os, saa at vi er naaet saa højt, som vi er, saa vi i Virkeligheden, naar der er frie Forhold, kan konkurrere med de fleste ude i den store Verden. Derfor bør Indskrænkningen efter min Opfattelse — og den falder sammen med Slagteriernes — foregaa paa en saadan Maade, at man ikke ændrer denne naturlige Udvikling mere end højst nødvendigt.

Jeg tror derfor med Hensyn til det første Princip, at man ikke bør gaa den Vej at forbyde Landmændene at levere flere Svin, end man nu anser det for rigtigt for at holde sig indenfor det Antal, der er Afsætning for i Øjeblikket, men at man skal gennemføre det, man kalder dobbelt Notering, det vil sige, at de Landmænd, som vil producere flere Svin, end de kan faa fuld Pris for paa det engelske og danske Marked, maa være klar over, at de maa levere disse til den Pris, der kan opnaas paa de sekundære Markeder. Derved tror jeg, man vil bevare en nogenlunde rimelig Svinebestand; ellers vil det let gaa saaledes, at man af Frygt for at naa over det Antal, man maa levere, skærer saa meget ned, at man ikke en Gang har det tilstrækkelige. Og det andet, jeg sagde: at man ikke skulde begrænse den naturlige Udvikling mere end højst nødvendigt, tror jeg man kan gennemføre derved, at man vel foretager en Nedsækering efter visse Principper, men denne Nedsækering skal først og fremmest ramme dem, der driver Produktionen mest industrielt, Svinefabrikker og lignende, men ikke paa den Maade, at de skal gaa bort fra Svineproduktionen til Fordel for dem, der ikke har udnyttet denne Produktion i Forvejen.

Som man vil se af den Udtalelse, der er udsendt af Slagterierne, foreslaar man i de Retningslinier, man opstiller for den endelige Ordning, at ingen kan faa Lov til at levere flere Svin i det kommende Aar, end de har leveret i Fjor — naturligvis med visse Dispensationsbestemmelser for nye Ejendomme eller for Tilfælde, hvor man har haft særlig stort Tillæg af Smaagrise, o. lign.; ellers maa det i Almindelighed være saaledes, at den Begrænsning, der er nødvendig, sker fraoven, dermed mener jeg dem; der har drevet Produktionen mest industrielt, men ikke saaledes, at man fører Retten til at faa Grise, som man ikke har haft i Forvejen, over til nogle og tager den fra andre. Derved vilde man komme til at gaa imod den sunde og naturlige og efter min Mening i høj Grad økonomisk rigtige Udvikling, vi har

haft i de senere Aar indenfor denne Produktion.

Det Lovforslag, jeg her anbefaler til det høje Tings Vedtagelse, har faaet Tilslutning baade fra Andels- og private Slagterier og fra Landbrugsraadet. Det gaar ud paa at bemyndige Landbrugsministeren til med Tilslutning fra Landbrugsraadet at træffe Foranstaltninger, der tager Sigte paa at regulere Størrelsen af Svineragtingerne samt paa at begrænse Svineproduktionen. Naar det er foreslaaet, at det er Landbrugsraadet, der skal give Tilslutning, og ikke andre Organisationer, er det, fordi man baade fra Slagteriernes, fra Landbrugsraadets og fra min Side er enig om det, idet vi mener, at Produktionen af Svin er af saa omfattende Vigtighed for hele Landbruget, at Tilslutningen maa gives fra Landbrugsraadet, som er det Organ, der er Udtryk for det samlede Landbrug, baade med Hensyn til dets faglige Organisationer og dets mere politiske eller økonomiske Organisationer, som Landbo- og Husmandsforeningerne er. De Bemyndigelser, som man mener, det er nødvendigt at have, kan jo være forskellige. Der er nævnt nogle af dem, som man mener, det er absolut nødvendigt at have. Det foreslaas saaledes i § 1, 2det Stykke, at Bemyndigelsen ogsaa skal omfatte Retten til at ansætte forskellige Noteringer, hvorved Leverandørerne kan afregnes med een Pris for et bestemt Antal Svin og en lavere Pris for det overskydende Antal, Ret til i Kommuner, hvor der ikke er Kødkontrol i Henhold til Sundhedsvedtægt, at forbyde Slagtning til Forhandling af Svin med en levende Vægt af 50 kg og derover, Avlssøer og Orner dog undtagne, Ret til at opkræve en Afgift pr. leveret Svin til Fremme af Afsætningen af Svin og Flæsk og til Dækning af de med den heromhandlede Ordning forbundne Udgifter samt Ret til Nedsættelse af Kommunensævn til at bistaa ved Ordningens Gennemførelse. Jeg har allerede nævnt, hvorfor man maa have denne dobbelte Notering, og naar man maa have Slagtingerne henlagt til Slagterierne og til de offentlige Slagtehus og § 2-Kommuner, men ikke til de Kommuner, hvor man ikke har Kødkontrol i Henhold til Sundhedsvedtægt, saa er det, fordi det er umuligt at gennemføre den dobbelte Notering, hvis man ikke ved Dyrlegekontrol kan kontrollere, hvorfra Grisene kommer. Man har haft nogen Betænkelighed ved at overlade det til de offentlige Slagtehus og til § 2-Kommuner, idet man ikke mente der at kunne gennemføre den